

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 20ής Απριλίου 2005 *

Στην υπόθεση T-273/02,

Krüger GmbH & Co. KG, με έδρα το Bergisch Gladbach (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον S. von Petersdorff-Campen, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον G. Schneider,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

Calpis Co. Ltd, με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τους Ο. Jüngst και M. Schork, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 25ης Ιουνίου 2002 (υπόθεση R 484/2000-1), η οποία αφορά διαδικασία ανακοπής στην οποία μετείχαν οι εταιρίες Calpis Co. Ltd και Krüger GmbH & Co. KG,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Η. Legal, πρόεδρο, P. Mengozzi και την I. Wiszniewska-Białecka, δικαστές,

γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Σεπτεμβρίου 2002,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Δεκεμβρίου 2002,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατέθεσε η παρεμβαίνουσα στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Δεκεμβρίου 2002,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 17ης Νοεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Την 1η Απριλίου 1996 η εταιρία The Calpis Food Industry Co. Ltd, νυν Calpis Co. Ltd (στο εξής: παρεμβαίνουσα), υπέβαλε αίτηση καταχώρισε κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: ΓΕΕΑ) δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο CALPICO.
- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 29, 30 και 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας που αφορά τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της

15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και καλύπτονται, όσον αφορά την κλάση 32, από την ακόλουθη περιγραφή: «Υδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οينوπνευματώδη, ειδικότερα ποτά υποβοήθησης της φυσιολογικής λειτουργίας του οργανισμού· ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων καθώς και ποτά με βάση χυμούς φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά.»

- 4 Στις 28 Σεπτεμβρίου 1989 η αίτηση καταχώρισεως του σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* υπ' αριθ. 74/98.
- 5 Στις 11 Νοεμβρίου 1998 η Krüger GmbH & Co. KG (στο εξής: προσφεύγουσα) άσκησε ανακοπή κατά της καταχώρισεως του σημείου CALPICO, ισχυριζόμενη ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, με το προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα CALYPSO, το οποίο έχει καταχωριστεί στη Γερμανία και του οποίου είναι δικαιούχος. Τα προϊόντα για τα οποία έχει καταχωριστεί το προγενέστερο αυτό σήμα εμπίπτουν στην κλάση 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας και καλύπτονται από την ακόλουθη περιγραφή: «Σκόνες φρούτων και μη οينوπνευματώδη παρασκευάσματα με βάση φρούτα για την παρασκευή μη οينوπνευματωδών ποτών (όλα αυτά τα προϊόντα με τη μορφή επίσης προϊόντων για στιγμιαία παρασκευή).»
- 6 Με απόφαση της 13ης Μαρτίου 2000, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή, με το σκεπτικό ότι οι οπτικές, φωνητικές και εννοιολογικές διαφορές μεταξύ των δύο επίμαχων σημάτων αρκούσαν για να αποκλειστεί κάθε κίνδυνος συγχύσεως υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 7 Στις 5 Μαΐου 2000 η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

- 8 Με απόφαση της 25ης Ιουνίου 2002 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Το σκεπτικό του τμήματος αυτού ήταν κατ' ουσία ότι, αν και τα οικεία προϊόντα εν μέρει ταυτίζονται (παρασκευάσματα για ποτά) και εν μέρει εμφανίζουν μεγάλη ομοιότητα (λοιπά προϊόντα), οι οπτικές, φωνητικές και εννοιολογικές διαφορές μεταξύ των δύο επίμαχων σημάτων δεν επιτρέπουν τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως.

Αιτήματα των διαδίκων

- 9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

- 10 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 11 Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της, προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αφορά την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Ο δεύτερος αφορά την προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, το οποίο προβλέπουν το άρθρο 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, σε συνδυασμό με τον κανόνα 20, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1), και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ).

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 12 Η προσφεύγουσα θεωρεί καταρχάς ότι το τμήμα προσφυγών, αναλύοντας ταυτόχρονα την οπτική, τη φωνητική και την εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημείων, προέβη σε προδήλως εσφαλμένη σωρευτική εξέταση του κινδύνου συγχύσεως. Κατά την προσφεύγουσα, όταν διαπιστώνεται η ύπαρξη οποιασδήποτε από αυτές τις ομοιότητες, π.χ. οπτικής ομοιότητας, και η ομοιότητα αυτή έχει αποφασιστική σημασία, δεν απαιτείται η εξέταση της εννοιολογικής ομοιότητας των επίμαχων σημείων, ακόμη και αν έχει διαπιστωθεί ότι δεν υπάρχει καμία φωνητική ομοιότητα. Το τμήμα προσφυγών όμως, προβαίνοντας σε σωρευτική εξέταση, δεν έλαβε υπόψη τη νομολογία που παρατίθεται στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL (Συλλογή 1997, σ. I-6191), και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer (Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 27).

- 13 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, δεύτερον, ότι το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε ορθά τα πραγματικά περιστατικά και ότι δεν επιτρεπόταν να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημάτων.
- 14 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει καταρχάς ότι κακώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, λόγω της αφθονίας της προσφοράς στον τομέα των χυμών φρούτων και των ποτών, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η προσοχή του καταναλωτή είναι μειωμένη. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την αφθονία προσφοράς χυμών φρούτων και ποτών, αλλά φρονεί ότι ο συλλογισμός του τμήματος προσφυγών είναι αντιφατικός. Αν, όπως τόνισε το τμήμα αυτό, πρόκειται για προϊόντα που αγοράζονται χωρίς πολλή σκέψη, η προσοχή του καταναλωτή δεν μπορεί να είναι ιδιαίτερα μεγάλη. Επιπλέον, η αφθονία προσφοράς ευνοεί τον κίνδυνο συγχύσεως των σημάτων. Εξάλλου, το ίδιο το τμήμα προσφυγών τόνισε ότι η τιμή των προϊόντων είναι χαμηλή. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, ο μέσος καταναλωτής καταβάλλει μικρότερη προσοχή όταν το προϊόν είναι φτηνό από ό,τι όταν είναι ακριβό.
- 15 Στη συνέχεια η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπάρχει οπτική ομοιότητα μεταξύ των σημείων CALYPSO και CALPICO. Αμφότερα αποτελούνται από επτά γράμματα και περιλαμβάνουν το γράμμα «p» στο μέσο της λέξης. Επιπλέον, τα κοινά γράμματα των δύο αυτών σημείων («cal» και «o») βρίσκονται στην αρχή και στο τέλος κάθε σημείου. Κατά την προσφεύγουσα, κρίσιμη σημασία για την οπτική εντύπωση που δημιουργεί ένα λεκτικό σημείο έχουν τα στοιχεία που βρίσκονται στην αρχή και στο τέλος του σημείου. Επομένως, η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι υπάρχουν οπτικές διαφορές μεταξύ των δύο συμπλεγμάτων γραμμάτων «ric» και «yps» δεν είναι λυσιτελής, διότι τα συμπλέγματα αυτά βρίσκονται στο μέσο των λέξεων. Η προσφεύγουσα τονίζει επίσης ότι η πρώτη εντύπωση που δημιουργούν τα επίμαχα σημεία είναι οπτική, ενώ δεν δημιουργούν φωνητική εντύπωση στον καταναλωτή παρά μόνο αν ο καταναλωτής τα εξετάσει προσεκτικότερα. Δεδομένου όμως ότι η προσοχή του καταναλωτή είναι μειωμένη, τα εν λόγω σημεία δημιουργούν συνήθως οπτική μόνο εντύπωση. Για τον λόγο αυτό πρέπει να προσδοθεί αποφασιστική σημασία στην οπτική ομοιότητα.

- 16 Κατά την προσφεύγουσα, ο κίνδυνος συγχύσεως που δημιουργεί η οπτική ομοιότητα επιτείνεται από τη φωνητική ομοιότητα των επίμαχων σημείων. Τα σημεία αυτά περιέχουν αμφότερα τη διαδοχή των φωνηεντικών φθόγγων «[a]-[i]-[o]», δεδομένου ότι το γράμμα «γ» του σημείου CALYPSO προφέρεται [i]. Η διαδοχή των φωνηεντικών φθόγγων είναι επομένως κρίσιμη για τη φωνητική εντύπωση που δημιουργούν οι επίμαχες λέξεις. Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι το σημείο CALPICO θα θεωρηθεί στη Γερμανία ξένη λέξη, πολλοί καταναλωτές θα την προφέρουν σαν να ήταν ιταλική ή ισπανική λέξη, δηλαδή θα την προφέρουν «κάλπιτσο». Επομένως, για τον Γερμανό καταναλωτή υπάρχει αβεβαιότητα ως προς την προφορά του λεκτικού σημείου CALPICO, πράγμα που θα οδηγούσε τον καταναλωτή να το προφέρει όπως προφέρει και τη λέξη CALYPSO, την οποία έχει ήδη ακούσει. Η διαπίστωση επομένως του τμήματος προσφυγών ότι το γράμμα «c» στη λέξη CALPICO θα προφέρεται [k], διότι στα γερμανικά αυτή είναι πάντοτε η προφορά του γράμματος «c» όταν βρίσκεται πριν από το γράμμα «o», δεν είναι λυσιτελής, διότι η λέξη CALPICO δεν είναι γερμανική.
- 17 Εξάλλου, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η μη ύπαρξη εννοιολογικής ομοιότητας μεταξύ των δύο σημείων δεν επιτρέπει τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι δεν υπάρχει κανείς κίνδυνος συγχύσεως. Δεδομένου ότι η λέξη «calypso» έχει στα γερμανικά περισσότερες της μιας σημασίες —χρησιμοποιείται για ένα ρυθμικό χωρών των Αντιλλών, για μια νόμφη της ελληνικής μυθολογίας και για ένα δορυφόρο του πλανήτη Κρόνου— ενώ η λέξη «calpico» δεν έχει καμία, ο καταναλωτής θα μπορούσε, λόγω της οπτικής και της φωνητικής ομοιότητας των δύο σημείων, να προσδώσει στη λέξη «calpico» τις σημασίες που έχει η λέξη «calypso». Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών δεν θεμελίωσε το συμπέρασμά του ότι οι καταναλωτές συσχετίζουν τη λέξη «calypso», παρά τις τόσες σημασίες της, με την Καραϊβική, τις νότιες χώρες και λικνιστικούς ρυθμούς.
- 18 Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη, όταν εκτίμησε τον κίνδυνο συγχύσεως, την αλληλεξάρτηση μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προϊόντων. Το τμήμα προσφυγών δηλαδή έπρεπε, όταν διαπίστωσε την ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων, να συναγάγει, βάσει της οπτικής και της φωνητικής ομοιότητας των επίμαχων σημείων, το συμπέρασμα ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως.

- 19 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη με την πρακτική που ακολουθεί το ΓΕΕΑ κατά την έκδοση των αποφάσεών του, και συγκεκριμένα με τις αποφάσεις R 488/2000-4, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, Robert Krups κατά Lidl Stiftung, R 622/1999-3, της 3ης Απριλίου 2001, Almirall Prodesfarma κατά Mundipharma, και R 251/2000-3, της 12ης Φεβρουαρίου 2001, Karlsberg Brauerei κατά Mystery Drinks.
- 20 Το ΓΕΕΑ απαντά, πρώτον, ότι το τμήμα προσφυγών δεν αποφάνθηκε ότι, για να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, πρέπει να υπάρχουν ταυτόχρονα οπτική ομοιότητα, φωνητική ομοιότητα και εννοιολογική ομοιότητα.
- 21 Δεύτερον, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ορθά τα πραγματικά περιστατικά και κατέληξε ορθά στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει κανείς κίνδυνος συγχύσεως.
- 22 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει καταρχάς ότι, ακόμη και για τις αγορές προϊόντων ευρείας καταναλώσεως, πρέπει να λαμβάνεται ως βάση ότι ο βαθμός προσοχής του καταναλωτή είναι μέσος και όχι χαμηλός. Η προσφεύγουσα έπρεπε επομένως να αποδείξει ότι αυτό δεν συμβαίνει εν προκειμένω με τους χυμούς φρούτων. Ο ισχυρισμός και μόνο ότι αυτό συμβαίνει στην πράξη δεν μπορεί όμως να θεωρηθεί επαρκής απόδειξη. Στην πραγματικότητα, ο Γερμανός καταναλωτής είναι, κατά το ΓΕΕΑ, πολύ ευαίσθητος ως προς τις μάρκες των χυμών φρούτων. Η σημαντική επιτυχία που συναντούν ορισμένες μάρκες στη γερμανική αγορά και οι συχνές διαφημιστικές εκστρατείες στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση δείχνουν, κατά το ΓΕΕΑ, ότι ο καταναλωτής καταβάλλει τουλάχιστον μέση προσοχή κατά την επιλογή της μάρκας των ποτών αυτών.
- 23 Στη συνέχεια το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι τα δύο σημεία διαφέρουν σαφώς από οπτική, φωνητική και εννοιολογική άποψη, πράγμα που αποκλείει την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως των σημάτων.

- 24 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι η αξιολόγηση που περιέχεται στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι καθόλου σωρευτική. Κατά την παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα συγχέει δύο φάσεις της εξετάσεως. Η πρώτη φάση αφορά την αξιολόγηση της ομοιότητας των δύο σημείων. Από τις προπαρατεθείσες αποφάσεις SABEL και Lloyd Schuhfabrik Meyer προκύπτει ότι, για τον προσδιορισμό της ομοιότητας των επίμαχων σημείων, πρέπει να εξετάζεται ο βαθμός οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής ομοιότητας. Η δεύτερη φάση αφορά την αξιολόγηση του κινδύνου συγχύσεως. Για να αποδειχθεί ο κίνδυνος συγχύσεως, αρκεί να υπάρχει μία έστω από τις τρεις αυτές ομοιότητες. Κατά την παρεμβαίνουσα, το τμήμα προσφυγών, αν καταλήξει ήδη κατά τη φάση της εξετάσεως της ομοιότητας των σημείων ότι τα δύο σημεία είναι διακριτά, δεν χρειάζεται να εξετάσει κατά πόσον μία μόνο από τις τρεις αυτές ομοιότητες μπορεί να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως. Αυτό ακριβώς έπραξε εν προκειμένω, κατά την παρεμβαίνουσα, το τμήμα προσφυγών.
- 25 Επιπλέον, η παρεμβαίνουσα αντικρούει το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η φωνητική ομοιότητα των σημείων έχει μικρότερη σημασία από την οπτική ομοιότητά τους, καθόσον τα λεκτικά σήματα υποπίπτουν στην αντίληψη του καταναλωτή κυρίως υπό τη γραπτή μορφή τους. Κατά την παρεμβαίνουσα δηλαδή, η φωνητική εντύπωση που δημιουργούν τα σήματα έχει θεμελιώδη σημασία: ο καταναλωτής τα ακούει από τα μέσα μαζικής ενημερώσεως πριν τα διαβάσει.
- 26 Δεύτερον, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι καλώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει κανείς κίνδυνος συγχύσεως.
- 27 Συναφώς η παρεμβαίνουσα φρονεί καταρχάς ότι η προσοχή του μέσου καταναλωτή εν προκειμένω δεν είναι μειωμένη. Το τμήμα προσφυγών, τονίζοντας ότι ο καταναλωτής αποδίδει σημασία στις συσκευασίες και στα σήματα, επειδή είναι συνηθισμένος να διαθέτει ευρέα περιθώρια επιλογής ως προς τους χυμούς φρούτων, κινήθηκε εντός των πλαισίων της νομολογίας του Δικαστηρίου, κατά την οποία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι «το επίπεδο της προσοχής του μέσου καταναλωτή είναι δυνατόν να μεταβάλλεται αναλόγως της κατηγορίας των αντίστοιχων προϊόντων ή υπηρεσιών» (προπαρατεθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 26). Επομένως, ο χαρακτηρισμός της προσοχής του καταναλωτή πρέπει να πραγματοποιείται ανάλογα με το προϊόν, έστω και αν πρόκειται για προϊόντα ευρείας καταναλώσεως, και όχι να γίνεται δεκτό ότι η προσοχή του μέσου

καταναλωτή, όσον αφορά όλα τα προϊόντα ευρείας καταναλώσεως, είναι καταρχήν μειωμένη, ανεξάρτητα από το συγκεκριμένο προϊόν. Δεδομένου ότι τα επίμαχα ποτά παρασκευάζονται από πολλές επιχειρήσεις, ο καταναλωτής τα εξετάζει με σχετική προσοχή. Το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το τμήμα προσφυγών ως προς τον βαθμό προσοχής του καταναλωτή δεν είναι επομένως «αντίθετο» του συμπεράσματος του τμήματος ανακοπών, διότι το τελευταίο αυτό τμήμα απλώς ερμήνευσε διαφορετικά τα πραγματικά περιστατικά από ό,τι το τμήμα προσφυγών.

- 28 Όσον αφορά στη συνέχεια τη σύγκριση των σημείων, η παρεμβαίνουσα συμφωνεί ουσιαστικά με την άποψη που εξέφρασε το ΓΕΕΑ.
- 29 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών, κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, δεν έλαβε υπόψη την αλληλεξάρτηση μεταξύ της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των προϊόντων, η παρεμβαίνουσα φρονεί ότι ούτε αυτό είναι βάσιμο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 30 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιοτήτάς του με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία προστατεύεται το προγενέστερο σήμα.
- 31 Κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το ενδεχόμενο να πιστεύσει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή οι σχετικές υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από συνδεδεμένες μεταξύ τους οικονομικώς επιχειρήσεις.

- 32 Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, ανάλογα με τον τρόπο με τον οποίο τα επίμαχα σημεία και τα οικεία προϊόντα ή οι οικείες υπηρεσίες υποπίπτουν στην αντίληψη του σχετικού κοινού και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως δε της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που καλύπτουν τα σημεία αυτά [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 31 έως 33, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 33 Όπως προκύπτει επίσης από τη νομολογία, η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σημεία αυτά, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 47, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 34 Εν προκειμένω, αντικείμενο της διαφοράς είναι η σύγκριση των σημείων. Δεν αμφισβητείται ότι τα προϊόντα που καλύπτονται από τα επίμαχα σήματα έχουν εν μέρει ταυτόσημα και εν μέρει παρόμοια στοιχεία.
- 35 Αφού το προγενέστερο σήμα έχει καταχωριστεί στη Γερμανία, το κοινό που πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι ο μέσος Γερμανός καταναλωτής.
- 36 Επιβάλλεται καταρχάς να τονιστεί ότι, αντίθετα από ό,τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, δεν μπορεί να εξακριβωθεί κατά πόσον συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως, αν δεν εξεταστεί προηγουμένως η ομοιότητα των σημείων από οπτική, φωνητική και εννοιολογική άποψη. Η άποψη της προσφεύγουσας ότι η διαπίστωση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως είναι δυνατή μόλις διαπιστωθεί ομοιότητα μεταξύ των σημείων ως προς μία έστω από τις τρεις αυτές απόψεις προσκρούει στην κοινοτική νομολογία που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 33 και κατά την οποία η σφαιρική

εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σημεία αυτά, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους. Στο πλαίσιο της σφαιρικής αυτής συγκρίσεως πρέπει ενδεχομένως να σταθμίζονται οι διαφορές και οι ομοιότητες των εν λόγω σημείων.

- 37 Υπό τις συνθήκες αυτές πρέπει να εξακριβωθεί αν το τμήμα προσφυγών, διαπιστώνοντας ότι τα επίμαχα σημεία δεν εμφανίζουν οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα, οπότε μπορεί να αποκλειστεί κάθε κίνδυνος συγχύσεως των επίμαχων σημάτων, μολονότι τα προϊόντα που αφορούν τα σήματα αυτά είναι ακριβώς τα ίδια ή πολύ παρόμοια, παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

- 38 Όσον αφορά την οπτική σύγκριση των επίμαχων σημείων, το τμήμα προσφυγών επισήμανε με το σημείο 20 της προσβαλλόμενης αποφάσεως τα εξής:

«Αμφότερα τα σήματα περιλαμβάνουν επτά γράμματα, από τα οποία τα τρία πρώτα (CAL) και το τελευταίο (O) είναι ακριβώς τα ίδια. Στο κεντρικό τμήμα αμφότερων των σημάτων απαντά το ίδιο γράμμα (P). Εντούτοις, τα δύο σήματα δημιουργούν μια σαφώς διαφορετική συνολική οπτική εντύπωση. Συγκεκριμένα, το σύμπλεγμα γραμμάτων "PIC" στο εσωτερικό του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση διακρίνεται σαφώς από το σύμπλεγμα γραμμάτων "YPS" του σήματος της ανακόπτουσας.»

- 39 Η εκτίμηση αυτή δεν μπορεί να απορριφθεί ως εσφαλμένη. Γενικά, όταν πρόκειται για σχετικά σύντομα λεκτικά σημεία, όπως τα επίμαχα εν προκειμένω, τα στοιχεία που βρίσκονται στο μέσο είναι εξίσου σημαντικά με τα στοιχεία που βρίσκονται στην αρχή και στο τέλος του σημείου [βλ. συναφώς την απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2004, T-117/02, Grupo El Prado Cervera κατά ΓΕΕΑ — Héritiers Debuschewitz (CHUFARIT), Συλλογή 2004, σ. II-2073, σκέψη 48]. Τα επίμαχα σημεία παρουσιάζουν πράγματι διαφορές από οπτική άποψη, αφού το σήμα για το

οποίο ζητείται να καταχωριστεί ως κοινοτικό σήμα περιέχει το σύμπλεγμα γραμμάτων «ric», ενώ το προγενέστερο εθνικό σήμα περιέχει το σύμπλεγμα «yrs», οπότε δεν επιτρέπεται να γίνει δεκτό ότι υπάρχει οπτική ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημείων.

- 40 Όσον αφορά τη φωνητική σύγκριση, το τμήμα προσφυγών εξέθεσε στο σημείο 21 της προσβαλλόμενης αποφάσεως τα εξής:

«Αντίθετα από την ανακόπτουσα, το τμήμα προσφυγών δεν βλέπει κανένα λόγο για τον οποίο θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι στη Γερμανία το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση θα προφερόταν “καλπίτσο” ή “καλπίζο”. Στα γερμανικά, το γράμμα “C”, όταν προηγείται του “O”, προφέρεται πάντοτε [k], όπως στις λέξεις Collage, Computer, Container, Coburg ή “Coca-Cola”. Πρόκειται δηλαδή για άηχο υπερωικό στιγμιαίο σύμφωνο. Από γλωσσολογική άποψη, το ζητούμενο σήμα υποδιαιρείται σε τρεις συλλαβές: CAL-PI-CO (που προφέρονται “κάλ-πι-κο”), ο δε τόνος πέφτει στην πρώτη συλλαβή. Μολονότι το σήμα της ανακόπτουσας περιλαμβάνει επίσης, από γλωσσολογική άποψη, τρεις συλλαβές, και συγκεκριμένα τις συλλαβές CA-LY-PSO (που προφέρονται “κα-λύ-ψο”), το “υ” στο μέσο της λέξης είναι παχύ και ο τόνος πέφτει στη δεύτερη συλλαβή. Το συμπέρασμα επομένως είναι ότι τα δύο επίμαχα σήματα διαφέρουν σαφώς από φωνητική άποψη.»

- 41 Η εκτίμηση αυτή πρέπει οπωσδήποτε να γίνει δεκτή. Πράγματι, επιβάλλεται να τονιστεί ότι τα επίμαχα σημεία περιλαμβάνουν δύο συλλαβές που διαφέρουν σαφώς από φωνητική άποψη, ότι ο τόνος δεν πέφτει στην ίδια συλλαβή και στις δύο περιπτώσεις και ότι το γράμμα «y» δεν προφέρεται στα γερμανικά με τον ίδιο τρόπο όπως το γράμμα «i». Εξάλλου, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο Γερμανός καταναλωτής θα πρόφερε το λεκτικό σημείο CALPICO “καλπίτσο”, όπως θα προφερόταν στα ιταλικά ή στα ισπανικά, πρέπει να τονιστεί ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το σχετικό κοινό έχει επαρκή γνώση της ιταλικής και της ισπανικής γλώσσας, η λέξη CALPICO δεν προφέρεται “καλπίτσο” ούτε στα ιταλικά ούτε στα ισπανικά. Επιπλέον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ο Γερμανός καταναλωτής, θεωρώντας ότι το σημείο CALPICO είναι ξένη λέξη,

επιλέξει μια παράξενη και αβέβαιη προφορά, ανάλογη με αυτή την οποία θεωρεί ως ορθή προφορά στα ιταλικά ή στα ισπανικά, δεν θα έχει οπωσδήποτε κανένα λόγο να υιοθετήσει προφορά παρόμοια με την προφορά του λεκτικού σημείου CALYPSO, του οποίου η προφορά δεν δημιουργεί προβλήματα στα γερμανικά. Η διαφορά αυτή συντελεί στον αποκλεισμό κάθε φωνητικής ομοιότητας μεταξύ των δύο σημείων.

- 42 Όσον αφορά την εννοιολογική σύγκριση στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών, το τμήμα αυτό τόνισε, στο σημείο 22 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η λέξη «calrico» αποτελεί «λέξη που είναι καθαρά προϊόν της φαντασίας και δεν έχει σημασιολογικό περιεχόμενο», ενώ η λέξη «calypso» δημιουργεί συνειρμούς είτε με «την Καραϊβική, τις νότιες χώρες και τους λικνιστικούς ρυθμούς» είτε με τη νύμφη της ελληνικής μυθολογίας στην οποία βρήκε καταφύγιο ο Οδυσσέας μετά το ναυάγιό του. Κατόπιν αυτών, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα επίμαχα σημεία δεν έχουν «καμία εννοιολογική ομοιότητα».

- 43 Συναφώς αρκεί να τονιστεί ότι η λέξη «calypso» έχει πράγματι, για το σχετικό κοινό, τις δύο τουλάχιστον σημασίες στις οποίες αναφέρθηκε το τμήμα προσφυγών, ενώ η λέξη «calrico» δεν έχει καμία. Το σχετικό κοινό θα μπορεί επομένως να διακρίνει σαφώς, από εννοιολογική άποψη, τα δύο επίμαχα σημεία, ανεξάρτητα από ποια από τις δύο σημασίες στις οποίες αναφέρθηκε το τμήμα προσφυγών θα προσδίδει στη λέξη «calypso». Επιπλέον, ακόμη και αν υποθεθεί ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το σχετικό κοινό θα μπορούσε να συσχετίζει τη λέξη «calypso» με έναν από τους δορυφόρους του πλανήτη Κρόνου, αυτό δεν θα δημιουργούσε εννοιολογική ομοιότητα με τη λέξη «calrico».

- 44 Κατά συνέπεια, ορθά το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι δεν υπάρχει οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημείων.

- 45 Υπό τις συνθήκες αυτές, παρά το γεγονός ότι τα προϊόντα που καλύπτονται από τα επίμαχα σημεία εν μέρει ταυτίζονται και εν μέρει εμφανίζουν μεγάλη ομοιότητα, η οπτική διαφορά και οι σαφείς διαφορές στο φωνητικό και εννοιολογικό πεδίο μεταξύ των επίμαχων σημάτων έχουν ως αποτέλεσμα ότι το σχετικό κοινό δεν διατρέχει κανένα κίνδυνο συγχύσεως των σημάτων αυτών.
- 46 Η ορθότητα του συμπεράσματος αυτού δεν αναιρείται από τα άλλα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 47 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα επίμαχα σήματα κυριαρχείται από την οπτική εντύπωση, αρκεί η επισήμανση ότι ο ισχυρισμός αυτός, ακόμη και αν θεωρηθεί βάσιμος, δεν αποδεικνύει ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως των επίμαχων σημάτων, μολονότι δεν υπάρχει οπτική ομοιότητα μεταξύ των εν λόγω σημείων.
- 48 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με την πρακτική που ακολουθούσε προηγουμένως το ΓΕΕΑ για τις αποφάσεις του πρέπει επίσης να απορριφθεί, καθόσον η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει, σύμφωνα με πάγια νομολογία, να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού 40/94, όπως έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής ως προς τη λήψη αποφάσεων [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2002, T-130/01, Sykes Enterprises κατά ΓΕΕΑ (REAL PEOPLE, REAL SOLUTIONS), Συλλογή 2002, σ. II-5179, σκέψη 31, και της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 61].
- 49 Εξάλλου, όσον αφορά την απόφαση του τμήματος προσφυγών στην προαναφερθείσα ανωτέρω στη σκέψη 19 απόφαση Karlsberg Brauerei κατά Mystery Drinks, στην οποία παρέπεμψαν ειδικότερα η προσφεύγουσα και η παρεμβαίνουσα και κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου [απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιανουαρίου 2003, T-99/01, Mystery Drinks κατά ΓΕΕΑ — Karlsberg Brauerei (MYSTERY), Συλλογή 2003, σ. II-43], η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι εν προκειμένω η κατάσταση είναι ανάλογη της περιπτώσεως που αφορούσε η υπόθεση εκείνη, αφού εν προκειμένω τα επίμαχα σημεία παρουσιάζουν

σαφείς φωνητικές διαφορές, ενώ στην υπόθεση στην οποία εκδόθηκε η απόφαση MYSTERY έγινε δεκτό ότι τα επίμαχα σήματα ήταν παρόμοια από φωνητική άποψη.

50 Τέλος, η προσφεύγουσα βάλλει κατά του γεγονότος ότι το τμήμα προσφυγών δέχτηκε, κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως των επίμαχων σημάτων, ότι η προσοχή του σχετικού κοινού δεν είναι αμελητέα, παρά την ανάλυση του τμήματος ανακοπών, που είχε δεχτεί ότι το σχετικό κοινό αγοράζει τα προϊόντα που καλύπτονται από τα επίμαχα σήματα χωρίς πολλή σκέψη.

51 Συναφώς επισημαίνεται ότι το τμήμα ανακοπών, με την απόφαση με την οποία απέρριψε την ανακοπή λόγω μη υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως, εξέθεσε τα εξής:

«Μολονότι η παρούσα υπόθεση αφορά ταυτόσημα προϊόντα, οι διαφορές μεταξύ των συγκριθέντων σημείων είναι αρκετές για να διακρίνονται [τα σήματα] με επαρκή βαθμό βεβαιότητας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι εν προκειμένω πρέπει να εφαρμοστούν αυστηρά κριτήρια ως προς τη διαφορά που πρέπει να υπάρχει μεταξύ των σημάτων, κυρίως επειδή τα συγκριθέντα προϊόντα είναι είδη ευρείας καταναλώσεως, τα οποία η πείρα δείχνει ότι αγοράζονται χωρίς πολλή σκέψη και χωρίς να καταβάλλεται ιδιαίτερη προσοχή για τις ονομασίες των προϊόντων.»

52 Το δε τμήμα προσφυγών διευκρίνισε, με το σημείο 23 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, τα εξής:

«Τα προϊόντα που καλύπτονται από τα δύο σήματα είναι προϊόντα της καθημερινής ζωής, τα οποία ο καταναλωτής αγοράζει γενικά στις υπεραγορές και στα

καταστήματα πωλήσεως ποτών. Από άποψη τιμής τα είδη αυτά μπορούν να χαρακτηριστούν φτηνά. Αν όμως ληφθεί υπόψη η αφθονία προσφοράς χυμών φρούτων και ποτών, πρέπει οπωσδήποτε να γίνει δεκτό ότι η προσοχή του μέσου πελάτη δεν θα είναι αμελητέα. Ο καταναλωτής δηλαδή, συνηθισμένος στην αφθονία προσφοράς χυμών φρούτων και προϊόντων της ίδιας κατηγορίας, όπως είναι οι σκόνες που παρουσιάζονται σε παρόμοιες συσκευασίες, θα προσέχει τη συσκευασία κάθε είδους ή θα εξετάζει τα σήματα με μεγαλύτερη προσοχή κατά τις αγορές του.»

- 53 Δεδομένου ότι τα προϊόντα που καλύπτονται από τα επίμαχα σήματα είναι προϊόντα ευρείας καταναλώσεως, τόσο το τμήμα ανακοπών όσο και το τμήμα προσφυγών δέχτηκαν ότι ο βαθμός προσοχής του σχετικού κοινού δεν είναι υψηλός. Το σημείο 23 της προσβαλλόμενης αποφάσεως διαφέρει βέβαια από την απόφαση του τμήματος ανακοπών, όσον αφορά την εκτίμηση του ακριβούς βαθμού προσοχής που θα καταβάλλει το σχετικό κοινό σε σχέση με τα επίμαχα σήματα, λόγω του ότι η προσοχή αυτή επηρεάζεται από την αφθονία προσφοράς στον τομέα των χυμών φρούτων και των ποτών. Εντούτοις, μολονότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η αφθονία προσφοράς χυμών φρούτων και ποτών ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα να καταβάλλει το σχετικό κοινό μεγαλύτερη προσοχή ως προς τα επίμαχα σήματα, δεν δέχτηκε πάντως ότι ο βαθμός της προσοχής αυτής θα ήταν υψηλός.
- 54 Εν πάση περιπτώσει, η διαφορετική εκτίμηση που περιέχεται σε καθεμία από τις αποφάσεις των δύο οργάνων του ΓΕΕΑ δεν έχει συνέπειες ως προς τη μη ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημείων και κινδύνου συγχύσεως των σημάτων, πράγμα που έγινε δεκτό από αμφότερα τα όργανα αυτά. Λόγω δηλαδή της οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής διαφοράς των επίμαχων σημείων, η οποία υπενθυμίστηκε ανωτέρω με τις σκέψεις 38 έως 43, ο μέσος Γερμανός καταναλωτής, έστω και αν δεν προσέχει ιδιαίτερα τα επίμαχα σήματα, δεν πρόκειται να θεωρήσει ότι τα προϊόντα που καλύπτονται από τα σήματα αυτά έχουν την ίδια εμπορική προέλευση.
- 55 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ορθά το τμήμα προσφυγών δέχτηκε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως των επίμαχων σημάτων, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

56 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, που αφορά την προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, το οποίο προβλέπουν το άρθρο 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, σε συνδυασμό με τον κανόνα 20, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 2868/95, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ

Επιχειρήματα των διαδίκων

57 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, κατά το τμήμα προσφυγών, ο βαθμός προσοχής του μέσου καταναλωτή δεν είναι μειωμένος λόγω της ποικιλίας και της αφθονίας της προσφοράς στον τομέα των χυμών φρούτων και των ποτών. Το τμήμα προσφυγών δεν κάλεσε όμως την προσφεύγουσα να διατυπώσει παρατηρήσεις επί της εκτιμήσεώς του σχετικά με τον βαθμό προσοχής του μέσου καταναλωτή, πράγμα που αποτελεί προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως της προσφεύγουσας, κατά την έννοια του άρθρου 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, σε συνδυασμό με τον κανόνα 20, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 2868/95, και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ.

58 Το ΓΕΕΑ τονίζει ότι τόσο το τμήμα ανακοπών όσο και η προσφεύγουσα είχαν ήδη διατυπώσει την άποψή τους σχετικά με τον βαθμό προσοχής του καταναλωτή πριν από την εξέταση του ζητήματος αυτού από το τμήμα προσφυγών. Η προσβαλλόμενη απόφαση μπορούσε επομένως να αποστεί από την επιχειρηματολογία που είχαν αναπτύξει οι διάδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών χωρίς να χρειάζεται καμία προηγούμενη ενημέρωση των διαδίκων αυτών. Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι η αιτίαση περί προσβολής του δικαιώματος ακροάσεως δεν είναι επομένως βάσιμη.

59 Η παρεμβαίνουσα φρονεί ότι η προσφεύγουσα παραπέμπει στο άρθρο 73, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94, το οποίο επιβάλλει στο ΓΕΕΑ την υποχρέωση να ενημερώνει τους διαδίκους σε περίπτωση που σκοπεύει να στηρίξει την απόφασή

του σε πραγματικούς ή νομικούς λόγους επί των οποίων οι διάδικοι δεν έλαβαν θέση. Κατά την παρεμβαίνουσα, το ζήτημα του βαθμού προσοχής του καταναλωτή εντάσσεται στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών. Ακόμη και αν οι εκτιμήσεις των πραγματικών περιστατικών από το τμήμα προσφυγών αφενός και από το τμήμα ανακοπών αφετέρου διαφέρουν ελαφρώς, δεν πρόκειται εντούτοις για νέα περιστατικά. Κατά την παρεμβαίνουσα, τα περιστατικά αυτά παρατέθηκαν πλήρως τόσο στην απόφαση του τμήματος ανακοπών όσο και στην προσβαλλόμενη απόφαση. Υπό τις συνθήκες αυτές, η παρεμβαίνουσα θεωρεί ότι η νέα εκτίμηση γνωστών ήδη περιστατικών δεν συνιστά προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως. Επιπλέον, η παρεμβαίνουσα τονίζει ότι η προσφεύγουσα γνώριζε ότι η εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πραγματοποιούνταν σε συνάρτηση με την προσοχή του καταναλωτή. Η προσφεύγουσα είχε επομένως τη δυνατότητα να αναπτύξει το επιχείρημα αυτό, αλλά δεν το έπραξε.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- ⁶⁰ Κατά το άρθρο 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, «κατά την εξέταση της προσφυγής, το τμήμα προσφυγών καλεί τους διαδίκους, όποτε είναι αναγκαίο και εντός προθεσμίας που τους τάσσει, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους για τις κοινοποιήσεις που τους έχει απευθύνει ή για τις γνωστοποιήσεις που προέρχονται από τους λοιπούς διαδίκους». Επιπλέον, ο κανόνας 20, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 2868/95 προβλέπει ότι, αν το δικόγραφο της ανακοπής δεν περιέχει πραγματικά περιστατικά, αποδείξεις και ισχυρισμούς, βάσει του κανόνα 16, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αυτού, το ΓΕΕΑ καλεί τον ανακόπτοντα να τα προσκομίσει εντός προθεσμίας που του τάσσει.
- ⁶¹ Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη τις δύο αυτές διατάξεις, αρκεί η διαπίστωση, πρώτον, ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι δεν κλήθηκε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της για «κοινοποίηση» προερχόμενη από το τμήμα προσφυγών ή για «γνωστοποίηση» προερχόμενη από την παρεμβαίνουσα, κατά την έννοια του άρθρου 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, και, δεύτερον, ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι το δικόγραφο της ανακοπής δεν περιείχε τα στοιχεία που αναφέρει ο κανόνας 20, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 2868/95. Η αιτίαση της προσφεύγουσας σχετικά με την παράβαση των διατάξεων αυτών πρέπει επομένως να απορριφθεί.

- 62 Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί παραβάσεως του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ, διευκρινίζεται ότι το Πρωτοδικείο απέκλεισε την εφαρμογή του δικαιώματος για δίκαιη «δίκη» ενώπιον των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ, διότι η διαδικασία ενώπιον αυτών των τμημάτων προσφυγών δεν είναι δικαιοδοτικής φύσεως, αλλά διοικητικής [βλ. συναφώς απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-63/01, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα σαπουνιού), Συλλογή 2002, σ. II-5255, σκέψεις 22 και 23].
- 63 Όπως όμως ορθά τονίζει η παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα βάλλει κατ' ουσία, με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, τον οποία στηρίζει στην προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, κατά του ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη, κατ' αυτή, το άρθρο 73, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94, κατά το οποίο «οι αποφάσεις του [ΓΕΕΑ] [...] δεν μπορούν να στηρίζονται παρά μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση» και το οποίο αποτελεί την έκφραση της γενικής αρχής περί σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας στο πλαίσιο του κανονισμού 40/94.
- 64 Εν προκειμένω υπενθυμίζεται ότι η προσφεύγουσα βάλλει κατά του ότι το τμήμα προσφυγών δεν σεβάστηκε το δικαίωμά της να αναπτύξει τις απόψεις της, καθόσον δεν την κάλεσε να υποβάλει παρατηρήσεις για το ζήτημα της «μη αμελητέας» προσοχής του σχετικού κοινού, επί της οποίας σκόπευε να στηρίξει την προσβαλλόμενη απόφαση. Αντίθετα, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα δεν επικρίνει το τμήμα προσφυγών για το ότι δεν την κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί της υπάρξεως αφθονίας προσφοράς στον τομέα των χυμών φρούτων και των ποτών, η οποία άλλωστε αποτελεί επίσης μη αμφισβητούμενο πραγματικό στοιχείο, στο οποίο στηρίζεται η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών σχετικά με τον βαθμό προσοχής του κοινού.
- 65 Πρέπει όμως να ληφθεί υπόψη ότι, αν και το δικαίωμα ακροάσεως, όπως προβλέπεται από το άρθρο 73, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94, εκτείνεται σε όλα τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία καθώς και στα αποδεικτικά στοιχεία που συνιστούν τη βάση της πράξεως στην οποία περιλαμβάνεται η απόφαση, το δικαίωμα αυτό δεν ισχύει εντούτοις για την τελική θέση που προτίθεται να λάβει η διοίκηση [βλ. συναφώς τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 21ης Ιανουαρίου 1999, T-129/95, T-2/96 και T-97/96, Neue Maxhütte Stahlwerke και Lech Stahlwerke κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-17, σκέψη 231, και της 3ης Δεκεμβρίου 2003, T-16/02, Audi κατά ΓΕΕΑ (TDI), Συλλογή 2003, σ. II-5167, σκέψεις 71 και 75].

- 66 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι η επίμαχη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών περιλαμβάνεται στην τελική θέση του τμήματος προσφυγών, το τμήμα προσφυγών δεν ήταν υποχρεωμένο να ακούσει την άποψη της προσφεύγουσας επί του ζητήματος αυτού.
- 67 Επιβάλλεται να προστεθεί ότι, όπως προκύπτει από την εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η διαφορά στην εκτίμηση των δύο οργάνων του ΓΕΕΑ σχετικά με τον ακριβή βαθμό της προσοχής του σχετικού κοινού δεν έχει καμία συνέπεια ως προς τη μη ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημείων και κινδύνου συγχύσεως των επίμαχων σημάτων, δηλαδή ως προς το συμπέρασμα των οργάνων αυτών.
- 68 Κατά συνέπεια, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το τμήμα προσφυγών πρόσβαλε το δικαίωμα ακροάσεως της προσφεύγουσας, η προσβολή αυτή δεν θα μπορούσε να θίξει τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης αποφάσεως.
- 69 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, καθώς και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 70 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 71 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Απριλίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

H. Legal